

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 3) og *dets Overgang til tredje Behandling vedtoges* uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udlaan af Statsmidler til Ejere af Landbrugsjendomme til Opnaaelse af Akkord.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2727).

Sagen sættes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa de to næste paa Dagsordenen opførte Sager kunne omtales.

Christen Christensen: Jeg skal forudskikke den Bemærkning, at mit Parti har delt Ordførerværet vedrørende de 3 Sager, der er til Behandling, mellem mig og det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, saaledes at det er min Opgave at tale om det først paa Dagsordenen staaende Spørgsmaal, medens min Partifælle vil tale om de to andre.

Det er min Overbevisning, at Fremleggelsen af dette Forslag vil vække Glæde og Tilfredshed rundt omkring i Landet i de desværre alt for talrige Hjem, som er blevet mere eller mindre berørt af den herskende Krise i Landbruget. At der virkelig hersker en Krise i Landbruget, er en Kendsgerning, som ikke lader sig benægte, og der findes vel heller ikke nogen, der vil benægte den. Krisens væsentligste Aarsager er ogsaa kendt nok: de alt for dyre Ejendoms køb i Inflationstiden og den hurtige Kronestigning, der har bragt et Misforhold mellem Landbrugets Indtægter og Udgifter, dertil Mund- og Klovesygens Hærgen rundt om i Besætningerne og, specielt vedrørende Sønderjylland og visse andre store Del af Landet, de tyske Toldforanstaltninger. Endelig er dertil kommet højst uheldige Vejrforhold og nu sidst de meget daarligere Svinepriser. Saa kan der endvidere rundt omkring være forskellige andre Ting, som virker trykkende paa Landbruget. Det er saaledes ganske

givet, at Krisen er for Haanden, og det er heller ikke for nylig, man er kommet til Overbevisning derom. Allerede i Fjor, da vi behandlede det Forslag, som senere blev til Loven af 12. April 1927, var det noget, som blev fremhævet fra mange Sider, at Akkordlovgivning alene var ikke tilstrækkelig, men visse Støtteforanstaltninger var nødvendige. Dette fandt ogsaa den Gang Øre hos den højtærede Landbrugsminister. Han udtalte saaledes i forrige Rigsdagssamling, at han havde sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, men det var hans Anskuelse, at man ogsaa burde høre et Ord fra Landbrugets Mænd selv, og derfor besluttede han sig til at nedsætte en Kommission af sagkyndige Mænd om dette Forhold. En saadan Kommission blev nedsat straks efter forrige Rigsdagssamlings Slutning og har afgivet en Betænkning, som nu er officiel. Det Forslag, som i Dag er til Behandling, er i alt væsentligt bygget paa en Indstilling, der kom fra et af de Mindretal, der dannede sig i Kommissionen.

Nu kunde man mene, at det første Spørgsmaal, der maatte rejse sig for Regeringen, var dette, om det i det hele taget var rigtigt at stille Penge til Raadighed for dem, der ønsker at indlede og senere opnaar Akkord, idet man kunde mene, at naar Kreditorerne saa, at der blev stillet saadanne Midler til Raadighed, kunde det virke til, at de skærpede deres Krav, saaledes at Pengenes Tilstedeværelse snarere kom til at virke hindrende for Opnaaelse af en gunstig Akkord end i den Retning, som man kunde ønske. Denne Betragtning har den højtærede Landbrugsminister dog ikke ladet sig skræmme af, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt. Det er i alt Fald min Erfaring fra det praktiske Liv, at naar man i slige Forhold er stillet saadan, at man kan regne med Kontanter, er der altid Mulighed for at opnaa mere end ellers; Tilstedeværelsen af rede Penge er i Virkeligheden den bedste Hjælp, man kan have, naar man skal ordne den Slags Forhold. Kreditorerne maa da ogsaa være lige saa kloge som andre Mennesker, og jeg tror, at de i høj Grad hylder Ordsproget, at een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget. Som sagt, har man blot Pengene, er det i alle Forhold lettere at opnaa en Saldokvittering, end hvis Kreditorerne skal lade sig nøje med usikre Papirer eller anden Sikkerhedsstillelse.

Efter min Mening kan der saaledes ikke være Tvivl om, at man er gaaet ud fra de rigtige Principper, naar man her søger at skaffe kontante Midler til Fyldestgørelse af Akkord. Men der er jo mange, ogsaa mange